

הכנסות - זקיפת שווי רכב חלקי - אימוץ התכלית הכלכלית

רו"ח ישי כהן וענת דואני

ביום 21 באוקטובר 2014, פרסמה רשות המיסים חוזר מקצועי ביחס להקלות בזקיפת שווי שימוש ברכב, בנסיבות מסוימות.

להלן עיקרי החוזר:

ככלל, החוזר חוזר על עמדתה המסורתית של הרשות לפיה "שימוש פרטי ברכב או פוטנציאל שימוש" ולו חלקי ברכב, מחייב זקיפת שווי מלא.

עם זאת, רשות המיסים אפשרה מספר הקלות ל"רכבי מאגר" של מעביד, הכוונה היא לרכבים שהשימוש בהם הוא לפעילויות שוטפות של המעביד ואינם מוקצים לעובד כלשהו, וכן לא הוצמד רכב אחר לאותו עובד. והכל בנסיבות מיוחדות של העמדת הרכב, הן באשר לחריגה משעות העבודה הרגילות והן לפעילות מחוץ למקום העבודה:

1. במידה והרכב נותר בידי העובד לחניה בביתו באופן חד פעמי בחודש, ביום שהעובד עבד עד שעות הלילה, ולא בסופי שבוע, באופן אקראי ולא שיטתי - אין לזקוף שווי לעובד כלל.

2. במידה והרכב נותר יותר מפעם בחודש, ייזקף שווי שימוש יחסי על פי היחס שבין מספר הימים שהרכב נותר אצל העובד בלילה לבין מספר הימים בחודש (30 יום), ובלבד שיעמדו בכל התנאים שנקבעו בחוזר:

עד 10 ימים בחודש ולא יותר מ- 100 ימים בשנה, הרכב נותר בידי העובד רק למשך הלילה בלבד, נעשה באופן אקראי ולא שיטתי, לא נמצא בידי העובד בסופי שבוע, חגים, ימי חופשה או כל יום היעדרות אחר וכן קיים תיעוד מלא של המעביד וכו'.

עמדת רשות המיסים הינה ראויה ונכונה שכן היא מקדמת את תפיסת התכלית הכלכלית על פני התפיסה הנוקשה של קביעת שווי חודשי מלא, ללא אבחנה ובכל מקרה.

לדעתנו, יש לאמץ פרשנות זו גם ביחס למקרים אחרים שבהם ישנן נסיבות כלכליות הניתנות להוכחה ששווי הטבה אינו מלא וכי יש לזקוף שווי יחסי שיביא בחשבון עלות העובד הישירה שבה הוא נושא, ככל שקיימת.

נציין כי, איננו מכוונים לגובה השווי שיש לזקוף ביחס לשימוש הפרטי או העסקי (כדוגמת: מד קילומטרים, כפי שנדון בפס"ד עירית מעלה אדומים), אלא ביחס לנסיבות כלכליות שבהן העובד אינו מקבל את מלוא ההטבה וכי הוא נושא בחלק מעלויות מתוך הנטו שלו.

ובמה דברים אמורים:

- רכב מעביד המוצמד לעובד, ואשר במסגרת הסכם בינו לבין המעביד, הוצאות הדלק משולמות על ידי העובד באופן ישיר.

- כאשר ישנה הגבלה של מס' הקילומטרים, ובחריגה מהם, מחייב המעביד בעלויות העודפות את העובד בנטו שלו.

- שדרוג של קבוצת הרכב של העובד. כלומר עובד המעוניין לקבל רכב יוקרתי/ גדול יותר מהסטנדרט שמעמיד המעביד לעובד כדוגמתו, נושא העובד בהפרש העלויות מכספו וחשבונו (מהנטו).

במצבים מסוג זה לדעתנו ודאי שיש לאפשר לקבוע שווי חלקי בהתחשב בעלות שבה נושא העובד (קרי השתתפות העובד בהוצאה הכוללת), שכן מטרת התקנות הינה לקבוע את שווי ההטבה,

ממנה נהנה העובד. במידה והעובד נושא בחלק מהעלויות בעצמו אין מקום לזקוף לו שווי מלא, כעובד אחר שכל עלות ההטבה שלו מוטלת על המעביד, אלא יש לדעתנו לחייבו בשווי יחסי בלבד בגובה הפער שבין השווי הרגיל לבין העלות שבה עמד העובד.

לפרטים נוספים ניתן לפנות לרו"ח (משפטן) ישי כהן ורו"ח ענת דואני, ממשרדנו.

ארצי, חיבה, אלמקייס, כהן - פתרונות מיסוי

כתובתנו באינטרנט: www.ahec-tax.co.il